

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
BANJALUKA
Broj: 11 0 U 024588 21 Už
Banjaluka, 23. decembra 2021. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija: Strahinje Ćurkovića, predsjednika vijeća, Merside Bjelobrka i Božane Vulić, članova vijeća, uz učešće zapisničara Nataše Božić, u upravnom sporu po tužbi tužilaca M.J. iz Republike Hrvatske, mjesto V., A. S. iz P. i Z.S. iz Z., koje zastupa punomoćnik I.Đ., advokat iz B., protiv rješenja tužene Uprave, broj: ... od 27. februara 2019. godine, u predmetu oslobađanja od plaćanja takse, odlučujući o žalbi tužilaca izjavljenoj protiv rješenja Okružnog suda u Banjaluci, broj: 11 0 U 024588 19 U od 08. septembra 2021. godine, u sjednici vijeća održanoj 23. decembra 2021. godine, donosi

RJEŠENJE

Žalba se odbija kao neosnovana i rješenje Okružnog suda u Banjaluci, broj: 11 0 U 024588 19 U od 08. septembra 2021. godine, potvrđuje.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem se odbija zahtjev tužilaca za oslobađanje obaveze plaćanja takse, u predmetu tog suda, broj: 11 0 U 024588 19 U.

Odbijanje zahtjeva sud obrazlaže razlozima da tužioci nisu dokazali da ispunjavaju uslove da ih sud oslobodi od obaveze plaćanja sudske takse, pa da nema zakonskih uslova za oslobađanje obaveze plaćanja takse na tužbu i presudu u predmetnom upravnom sporu, zbog čega je odlučeno kao u dispozitivu rješenja.

Protiv tog rješenja, tužioci su podnijeli žalbu, u kojoj navode da je rješenje doneseno uz povredu odredaba Zakona o opštem upravnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske”, broj: 13/02, 87/07, 50/10 i 66/18, u daljem tekstu: ZOUP) i Zakona o sudskim taksama („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 73/08, 49/09, 67/13, 63/14 i 66/18, u daljem tekstu: ZST). Smatraju da sud nije cijenio sve okolnosti konkretnog slučaja, kako propisuje član 108. ZOUP, te da pravo na oslobađanje od obaveze plaćanja takse predstavlja lično pravo. Ukoliko je sud smatrao da je prijedlog tužilaca nepotpun, da je trebao u skladu sa članom 13. ZST, po službenoj dužnosti da pribavi obavještenja o imovnom stanju stranaka koje traže oslobađanje, jer nemaju prebivalište u Republici Srpskoj, pa nisu u mogućnosti da pribave dokaze bez dodatnih troškova koji ugrožavaju njihovo izdržavanje, u smislu omogućavanja strankama da pristupe sudu, kao elementarnom uslovu za zaštitu procesnih prava građana garantovanih članom 6. stav 1. Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda. Predlažu da se žalba usvoji i rješenje preinači, tako da se tužioci oslobode od plaćanja sudske takse.

Razmotrivši zahtjev, pobijano rješenje i ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske”, broj: 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS), ovaj sud odlučuje kao u izreci iz sljedećih razloga:

Pobijano rješenje je pravilno i na zakonu zasnovano, a navodi žalbe neosnovani.

Po članu 12. stav 1. ZST, sud može osloboditi taksenog obveznika od plaćanja takse ako bi plaćanjem takse, imajući u vidu visinu sredstva iz kojih se obveznik i članovi njegovog domaćinstva izdržavaju, ta sredstva bila u tolikoj mjeri umanjena da bi time bila ugrožena njihova egzistencija. Prema stavu 4. istog člana, odluku iz stava 1. ovog člana donosi sud na pisani zahtjev taksenog obveznika. Prije donošenja odluke, sud će procijeniti sve okolnosti, a naročito uzeti u obzir vrijednost mjerodavnu za naplatu takse, ukupan period i imovinu taksenog obveznika i članova njegovog domaćinstva, kao i broj lica koja takseni obveznik izdržava. Po članu 13. stav 1. ZST, visina prihoda taksenog obveznika i članova njegovog domaćinstva dokazuje se na osnovu uvjerenja nadležnog organa uprave, odnosno drugih pisanih dokaza koje je takseni obveznik dužan da podnese o svom imovnom stanju.

Imajući u vidu navedene zakonske odredbe, nisu ispunjeni uslovi za usvajanje zahtjeva tužilaca za oslobađanja od plaćanja sudske takse, kada se samo pozivaju na činjenicu da su slabog materijalnog stanja, što nije dovoljan razlog za oslobađanje od plaćanja obaveze plaćanja takse, jer nisu dostavili dokaze o imovnom stanju. Navodi da je sud bio dužan po službenoj dužnosti da pribavi dokaze o tome nisu osnovani, jer su tužioci nastanjeni u inostranstvu, pa sud nije u mogućnosti da po službenoj dužnosti pribavlja te podatke.

Iz navedenih razloga, pobijano rješenje je doneseno pravilnom primjenom člana 12. ZST i sadrži valjane razloge za odbijanje zahtjeva tužilaca, koji žalbom nisu dovedeni u sumnju.

Kod takvog stanja stvari, na osnovu člana 235. tačka 2) Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske”, broj: 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13), u vezi sa članom 48. ZUS, ovaj sud odlučuje kao u dispozitivu ovog rješenja.

Zapisničar
Nataša Božić

Predsjednik vijeća
Strahinja Ćurković

Za tačnost otpavka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Aćić